

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори муассисаи давлатии
«Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба
номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ»
номзати илмӣ педагогӣ, дотсент
Сафарзода М.В.
«28» _____ соли 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзӯи
«Таърихнигорӣ таърихи водии Рашт (давраи нав, навтарин ва муосир)»
барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси
6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои
таҳқиқоти таърихӣ)

Мувофиқи суратмаҷлиси №10 ҷаласаи Шурои диссертатсионии
6D.KOA – 093-и назди назди Институти таърих, бостоншиносӣ ва
мардумшиносии ба номи А. Дониши Академияи миллии илмҳои
Тоҷикистон аз санаи 15.07.2025 МДТ «Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба
номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ» ҳамчун муассисаи пешбар ба диссертатсияи
унвонҷӯ Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзӯи «Таърихнигорӣ
таърихи водии Рашт (давраи нав, навтарин ва муосир)» барои дарёфти
дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 –
Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти
таърихӣ) таъйин шудааст.

Диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар доираи
татбиқи нақшаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии шӯбаи таърихи
қадим, асрҳои миёна ва нави Институти таърих, бостоншиносӣ ва
мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои
Тоҷикистон барои солҳои 2016–2020 анҷом дода шуда, ба ихтисосе, ки аз
рӯи он кор ба ҳимоя пешниҳод гардидааст, комилан мутобиқат намуда,
дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики МДТ «Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ», протоколи № 1.1., аз 28 августи
соли 2025 баррасӣ ва муҳокима гардида, ба он баҳои мусбат дода шуд.

**Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи
ихтисоси илмӣ.** Мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси
илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи
ихтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва
методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мувофиқ мебошад. Ҳамзамон, таҳқиқот ба
талаботи феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон
дараҷа ва унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори раёсати Комиссияи
олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ
шудааст, мутобиқат менамояд.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Муаллиф дар бахши муқаддимаии диссертатсия мубрамияти мавзуи таҳқиқро хеле муътақидона асоснок намудааст.

Таҳлили таърихнигории таърихи минтақаи Рашт аз он ҷиҳат зарур аст, ки сатҳи инъикоси ҳаёти сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва дигар самтҳои ҳаёти ҷомеаи минтақаи Рашт дар манбаъҳои хаттӣ ва адабиёти илмӣ муайян карда шавад. Таҳқиқи таърихнигории таърихи Рашт метавонад саҳми олимонаро дар омӯзиши илмӣ масоили таърихӣ давраҳои наву наватарин ва муосир возеҳу муайян ва ҳақиқати масоили таърихӣ ин минтақаро ошкор ва баррасӣ намояд.

Аз ин рӯ, мавзуи диссертатсия ҳамчун як самти наву муҳими таҳқиқи таърихнигории водии Рашт, махсусан давраҳои давраи наву наватарин ва муосир, дорои аҳамияти баланди илмӣ ва амалӣ мебошад.

Дараҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзуи «Таърихнигории таърихи водии Рашт (давраи наву наватарин ва муосир)» як кори илмӣ муҳим ва саривақтӣ буда, ба яке аз масъалаҳои мубрами илми таърихнигории таърихи халқи тоҷик бахшида шудааст.

Хулосаҳои дар диссертатсия овардашуда ба натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқот асос ёфтаанд. Хулосаҳо ба таври мантиқӣ аз натиҷаҳои таҳлили маълумотҳои ҷамъовардашуда бармеоянд. Муаллиф тавонистааст таърихнигории таърихи водии Раштро дар давраҳои наву наватарин ва муосир нишон диҳад. Хулосаҳо мушаххас ва ба саволҳои дар ибтидои таҳқиқот гузошташуда ҷавоб медиҳанд.

Қисмати пешниҳодҳои диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф аз натиҷаҳои таҳқиқоти худ хулосаҳои амалӣ баровардааст. Натиҷаҳои хулосаҳои илмӣ таҳқиқотро метавон ҳангоми таҳияи асарҳои бунёдӣ оид ба таърих ва таърихнигории таърихи халқи тоҷик, лексияҳо барои донишҷӯёни муассисаҳои олии касбӣ, инчунин дар тарбияи ҷарбӣ-ватандӯстии наслҳои наврасу ҷавон истифода бурд.

Навгониҳои илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои ғирифташуда. Навгониҳои илмӣ таҳқиқот аз он иборат аст, ки бори нахуст дар таърихнигории ватанӣ масоили таърихнигории таърихи водии Рашт дар давраҳои муайян бо ҷалби доираи васеи адабиёту сарчашмаҳои муътамад мавриди пажӯҳиш ва баррасии таърихӣ қарор мегирад. Натиҷаи омӯзишу пажӯҳиш, таснифот ва баррасиву таҷзияи мавзуи мазкур наvorgониҳои зиёдеро рӯйи кор овард, ки дар рушду ташаккули илми таърихнигории ватанӣ таъсири мусбат мерасонад.

Саҳеҳии натиҷаҳо ба муқаррароти илмӣ, хулоса ва тавсияҳои дар рисола таҳияшуда бо методологияи донишҳои илмӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқот ва ҳаҷми интишорот ба таҳқиқи диссертатсионии мазкур асос ёфтааст. Инчунин, тасдиқи фарзияҳои пешниҳодшударо таҷрибаи шахсии муаллиф таъмин мекунад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд аз

ҷониби олимони соҳаҳои таърих, сиёсатшиносӣ, ҳуқуқ, кишоварзӣ ва дигар мутахассисон дар ҷараёни фаъолияти илмӣ-таҳқиқотӣ ва амалии худ истифода шаванд. Маводи ин диссертатсия метавонад дар таҳияи монографияҳо ва асарҳои илмӣ оид ба таърихнигории таърихи халқи тоҷик дар давраҳои муайян, инчунин ҳангоми омода сохтани маводи таълимӣ мавриди истифода қарор гирад.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузашташуда, интихоби дурусти равишҳои методологӣ ва усулҳои пажӯҳиш аз ҷониби муаллиф имконият фароҳам овард, ки натиҷаҳои арзишманди илмӣ ба даст оварда шаванд.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот аз дурустӣ ва асоснокии хулосаҳо, инчунин истифодаи мақсадноки усулҳои таҳлил, аз ҷумла усулҳои таҳлилий-муқоисавӣ, хронологӣ-масъалагузорӣ, объективияти илмӣ, таърихияти илмӣ, методҳои таҳқиқӣ-муқоисавӣ, таҳқиқӣ-татбиқӣ, муайянкунии моҳияти ҳодисаҳо, истифодаи тартиби хронологӣ бо риояи принципи таърихият (историзм), методҳои таҳлилий, муқоисавӣ, мантиқӣ, хулосабарорӣ ва дигар услубҳо дар ҷараёни таҳқиқи мавзӯи шаҳодат медиҳад.

Асоснокии хулосаҳо ва пешниҳодҳои овардашуда, инчунин сатҳи баланди илмии онҳо гувоҳи онанд, ки муаллиф аз осори муҳими олимони шинохтаи соҳаи таърихнигории ватанӣ ва хориҷӣ эҷодкорона истифода бурдааст. Хулоса ва тавсияҳои илмии таҳқиқот, ки дар заминаи таҳлилҳои назариявӣ ва таҷрибавӣ таҳия шудаанд, барои татбиқи амалии натиҷаҳо заминаи устувор фароҳам оварда, эътимоднокии таҳқиқотро тасдиқ мекунанд.

Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ ва таҳқиқ. Дар рафти иҷрои кори илмӣ корҳои муайяни илмӣ –таҳқиқотӣ анҷом дода шуданд, ки дар маҷмӯи саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмиро инъикос мекунанд. Аз ҷумла; маъхазу асарҳои илмӣ, ки ба таърихи охири асри XIX-аввали асри XXI-и минтақаи Рашт бахшида шуда, мавриди таҳлили таърихнигорӣ қарор ёфта, дар асоси он хулосаҳои илмӣ доир ба мавзӯи пешниҳод гардид; нишон дода шуд, ки таърихнигории ҳамаи зинаҳои таърихии мардуми тоҷик хусусияти умумӣ дошта, дар доираи як минтақа таҳлил кардани ин ҳамбастагӣ барои таърихи миллат аҳаммияти махсус дорад. Давраҳои омӯзиши таърихи минтақаи Рашт дар рисола тақсимбандии илмӣ ёфта, саҳми олимони ба омӯзиши фарҳанги водии Рашт иртибот дошта, мавриди таҳлили таърихнигорӣ қарор гирифта, дар ин замина арзиши илмии таълифоти онҳо муайян карда шуд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ, дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Баррасии диссертатсия нишон дод, ки аз рӯйи натиҷаҳои таҳқиқот 14 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон эътирофшуда нашр шудаанд, ки ин аз эътибори илмии натиҷаҳои бадастомада шаҳодат медиҳад. Интишороти муаллиф шаҳодат медиҳанд,

ки нуқтаҳои асосии муҳтавои диссертатсия ва натиҷаҳои таҳқиқот дар мақолаҳои илмии Мудабирзода З.Б. инъикос ёфтаанд.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар ҳаҷми 178 саҳифаи чопи компютерӣ таълиф шуда, бо сохтори иборат аз муқаддима, се боб, хулоса, номгӯи маъхазҳо ва адабиёти истифодашуда таҳия гардидааст.

Дар муқаддима мубрамияти мавзӯ, дараҷаи таҳқиқи он, мақсад ва вазифаҳо, наwgониҳои илмӣ, асосҳои методологӣ, заминаи манбаъвии қор, доираи хронологӣ, предмет ва объект, нуқтаҳои ба дифоъ пешниҳодшуда, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, саҳми шахсии довталаб дар таҳқиқ, тавсиб ва амалишавии натиҷаҳои таҳқиқот нишон дода шудаанд.

Боби якуми диссертатсия *«Қаротегин дар асарҳои таърихии давраи нав»* аз ду зербоб иборат мебошад.

Дар зербоби аввали боби якум *«Маълумоти муаллифони маҳаллӣ дар бораи Қаротегин»* масъалаи сатҳи инъикоси таърихи водии Қаротегин дар асарҳои муаллифони маҳаллӣ баррасӣ карда шудааст.

Диссертант хангоми баррасии зербоби аввали боби якум ба хулосае омадааст, ки “дар таърихнигории тоинқилобии тоҷик масъалаҳои таърихи мулки Қаротегин пурра инъикос нашуда, асари алоҳидае оид ба таърихи он таълиф нагардидааст. Дар асарҳои муаллифони маҳаллӣ таърихи минтақа ба таври фикра оварда шуда, бештар ба насабнома, ҳаёт ва фаъолияти шахсиятҳои маъруфу сиёсӣ ва муҳимтар аз ҳама, ба инъикоси таърихи сиёсии минтақаи Қаротегин дар ҳамбастагӣ ба ҳаёти сиёсии хонигарии Қуқанд ва аморати Бухоро тавачҷуҳ шудааст. Ба масоили ҳаёти иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии мардуми оддӣ кам аҳаммият дода шудааст”.

Дар зербоби дуюми боби якум *«Қаротегин дар асарҳои муҳаққиқони руси охири асри XIX ва ибтидои асри XX»* саҳми муҳаққиқони тоинқилобии рус дар омӯзиши илмии водии Қаротегин мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шудааст.

Диссертант дар баррасии ин зербоб менависад, ки пас аз ба Россия ҳамроҳ шудани Осиёи Миёна муҳаққиқони равияҳои гуногуни рус таърих ва этнографияи тоҷикони минтақаҳои дурдаст, ба мисли Қаротегинро мавриди таҳқиқ қарор додаанд. Аввалин маълумот доир ба мулки Қаротегин дар асарҳои А. Кун, В. Наливкин, П.Е. Кузнецов ба мушоҳида мерасанд. Хусусияти хоси ин таҳқиқот дар он аст, ки дар онҳо муаллифон маҷмуан тамоми сарзаминҳои ҷанубӣ ва болооби Амударёро таҳқиқ намудаанд, ки Қаротегин қисме аз ин сарзаминро ташкил медиҳад.

Боби дуюми диссертатсия *«Ҳаракатҳои мардумӣ ва ҳаёти фарҳангии давраи тоинқилобии минтақа дар адабиёти таърихӣ»* аз ду зербоб иборат мебошад.

Дар зербоби якуми боби дуюм *«Ҳаракатҳои мардумӣ бар зидди низоми амирӣ ва инъикоси он дар адабиёти таърихӣ»* масъалаи ҷунбишҳои мардумӣ ва инъикоси он дар таърихнигорӣ баррасӣ гардидааст.

Дар диссертатсия нишон дода шудааст, ки дар давраи мазкур асосан шӯриши Қаландаршоҳ ва шӯриши Усмон муборизаи халқи мазлумро ҳамчун қисми сиёсати давлатӣ дар самти мубориза бо режими кӯҳна инъикос мекарданд. Аввалин маълумотҳо оид ба шӯриши Усмон ин маълумоти Шестопалов ба шумор меравад. Муаллиф дар ҳаҷми 20 саҳифаи чопӣ сабабҳо ва рафти шӯриши Усмонро таҳлил намуда, омилҳои шикасти онро нишон медиҳад.

Дар зербоби дуҷуми боби дуҷуми диссертатсия *«Инъикоси ҳаёти фарҳангии минтақа дар таҳқиқотҳои таърихӣ»* масъалаҳои фарҳангии водии Қаротегин дар асарҳои тоинкилобии таърихӣ баррасӣ гардидааст.

Дар диссертатсия баён шудааст, ки яке аз самтҳои асосии таърихшиносии дараҷаи таҳқиқи фарҳанги миллий ташкил медиҳад. Ҳанӯз дар асри XIX муаллифони рус ин самти муҳимми таърихи тоҷикон, аз ҷумла тоҷикони водии Раштро мавриди омӯзиш қарор дода буданд. Бахусус, муҳаққиқ А.А. Семёнов дар асоси маводи фаровони сафари худ ба Қаротегин нахустин шуда фарҳанги мардуми ин минтақаро аз нуқтаи назари этнографӣ меомӯзад. А.А. Семенов бештар ба фарҳанг, урфу одат, сохти ҷамъияти он давра ва этнографияи минтақа таваҷҷуҳи бештар медиҳад.

Боби сеҷуми диссертатсия *«Таърихшиносии водии Қаротегин дар замони Шӯравӣ ва даврони Истиқлолият»* номгузорӣ шуда, он аз се зербоб иборат мебошад.

Дар зербоби аввали боби сеҷум *«Инъикоси вазъи иҷтимоӣ ва иқтисодии вилояти Фарм дар солҳои 20-80-юми асри XX»* сатҳи инъикоси ҳаёти иҷтимоӣ-иқтисодии вилояти Фарм дар давраи мазкур дар асарҳои таърихӣ таҳлил гардидааст.

Дар диссертатсия масъалаи мазкур баррасӣ гардида, қайд шудааст, ки дар солҳои охири ҳокимияти амирӣ дар бекигарии Қаротегин 25 ҳазор ҳоҷагӣ вучуд дошт. Профессор О. Мачлисов қайд менамояд, ки дар Қаротегин 218,436 гектар замини қорам вучуд дошта, ба давлатӣ «мулкҳои султонӣ», «мулки соҳибдор» аз андоз озод «мулки холис» ва заминҳои рӯхонӣ ҷудо мешуданд. Панҷоҳ ҳазор ман ба мансабдорони қалон, рӯхониён ва феодалон тааллуқ дошт. 36 ҳазор ман замин дар ихтиёрдории бек буда, аз тарафи бек тухфа мешуданд ё ин ки онҳоро мефурӯхт. Ҳар кас метавонист аз ин заминҳо иҷора гирад. Заминҳои вақф бошанд, ҳамагӣ 1500-ман буданд.

Дар зербоби дуҷуми боби сеҷум *«Таърихшиносии ҳаёти иқтисодӣ ва иҷтимоии минтақаи Рашт дар замони Истиқлол»* сатҳи омӯзиши ҳаёти иқтисодӣ ва иҷтимоии водии Рашти замони Истиқлол дар асарҳои таърихӣ нишон дода шудааст.

Дар диссертатсия зикр шудааст, ки яке аз дастовардҳои давраи истиқлолият – ин ҳалосӣ ёфтани мардуми Тоҷикистон аз мудҳиштарин саҳифаҳои ҷанги шаҳрвандӣ буд. Дар инъикоси раванди ин ҷанги шаҳрвандӣ дар қисме аз мавзӯҳои Рашт як қатор корҳои илмӣ олимони самтҳои таърих ва сиёсатшиносӣ аз нашр баромаданд, ки дар диссертатсия таҳлил гардидаанд.

Дар таҳқиқоти таърихнигории водии Рашт дар замони истиклолият асарҳо ва баромадҳои Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомали Раҳмон аҳаммияти калони илмӣ - таҳқиқотӣ доранд, зеро дар онҳо факту рақамҳои дақиқ дар бораи ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳияи Рашт оварда шудаанд.

Дастоварди бузурги илми таърихи замони истиклолиятро асари бунёдии дастаҷамъии «Таърихи халқи тоҷик» ташкил медиҳад, ки дар ҳаҷми 6 ҷилд нашр гардид. Дар ин китоб асари бисёрҷилда дар баробари дигар минтақаҳои Тоҷикистон таърихи тоҷикони водии Рашт мавриди таҳлил қарор гирифт.

Дар зербоби сеюми боби сеюм «*Таърихнигории рушди фарҳанги Рашти давраи Шӯравӣ ва замони истиклолият*» масъалаи таърихнигории фарҳанги минтақаи Рашт дар таърихнигории Шуравӣ ва Истиклол баррасӣ гардидаст.

Диссертант қайд менамояд, ки масъалаҳои фарҳанг дар замони Шуравӣ ва даврони истиклолият қисми муҳимми таҳқиқоти олимонро ташкил медод. Ин самти таҳқиқот дар омӯзиши маданияти либос, фарҳанги миллий, анъанаҳо, рушди илму дониш ва дигар равияҳои фарҳангӣ инъикос гардид.

Дар давраи Шуравӣ дар асоси маводи бойгонӣ ва ҳуҷҷатҳои ниҳодҳои давлатӣ таҳқиқи фарҳанги водии Қаротегин оғоз ёфта, солҳои 40-50-ум бошад, афкори таърихнигорон нисбати омӯзиши фарҳанги миллий шакли этнографиро гирифт ва доираи он бо урфу одат, либос ва анъанаҳои гузашта маҳдуд гардид. Чунин аломатҳои фарҳанги анъанавӣ, ба монанди эътиқод ва парастиишҳои мардумӣ, муносибатҳои оилавӣ, боқимондаҳои маданияти тоисломӣ, маданият ва анъанаҳои зироаткорӣ аз тарафи Н.А. Кисляков таҳқиқ шуданд.

Дар ҳулоса пешниҳоди тавсияҳои муаллиф ҷиҳати таърихнигории таърихи водии Рашт баҳри дар оянда давом додани омӯзиш дар ин самт оварда шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсия довталаби дараҷаи илмӣ ба меъёрҳои гирифтани дараҷаи доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 66D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мутобиқат менамояд. Диссертатсияи Мудабирзода З.Б. ҳамчун кори илмӣ ба анҷом расида ба ҳисоб рафта, таркиб ва сохтори он бо тавсияву асосноккунӣ дар сатҳи баланди илмӣ-назариявӣ навишта шуда, ба талаботҳои муқаррарнамудаи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ” (Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267) ҷавобгӯӣ мебошад. Кори таҳқиқотӣ бо меъёрҳои забони далаӣ таълиф шуда, ороиши диссертатсия тағйиротро талаб намекунад.

Мутобиқати тахассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ. Тахассуси илмӣ довталаб Мудабирзода Зафарҷон ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда аз рӯйи ихтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мутобиқ мебошад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Баробари комёбиҳо дар диссертатсияи тақризшаванда баъзе камбудиву норасоиҳо низ ба назар мерасанд, ки зикри онҳоро зарур ва ба манфиати кор меҳисобем:

1. Хуб мешуд, ки дар диссертатсия маводи таҳқиқотчиёни давраи тоинқилобии рус бо маълумоти муаллифони ҳамин давраи англис оид ба Қаротегин қиёс карда мешуданд;

2. Диссертант дар баррасии шӯриши Қаландаршоҳ ва шӯриши Усмон аз маводи бойгонӣ ва матбуотӣ даврӣ истифода накардааст;

3. Дар бархе ҷойҳои диссертатсия сарҳарфҳои исмҳои хос нодуруст оварда шудааст. Масалан, ба ҷои сарҳарфи номи профессор О. Маҷлисов нодуруст А. Маҷлисов оварда шудааст;

4. Дар диссертатсия камбудии имлоию техникӣ ба назар мерасанд.

Камбудии зикргардида ҷузъӣ ва осонислоҳ буда, арзиши аслии таҳқиқи диссертатсияро кам намеkunанд. Баръакс, таҳқиқоти гузаронидашуда дорои аҳамияти назаррас мебошад ва ба рушди илми таърихи ватанӣ мусоидат мекунад.

Автореферати диссертатсия тибқи тартиби муқараргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) таҳия гардида, мазмунӣ асоси қори таҳқиқиро инъикос менамояд ва дар он натиҷаҳои назарраси илмӣ асоснок гардида, шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзӯи «Таърихнигории таърихи водии Рашт (давраи нав, навтарин ва муосир)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад.

Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси **6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ)** сазовор аст.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ» Абдуллоев Маҳмуд Холович омода гардидааст.

Тақризи мазкур дар ҷаласаи васеи кафедраи таърихи халқи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи

Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ», протоколи № 1.1., аз 28 августи соли 2025 муҳокима ва тасдиқ гардидааст.

Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 12 - нафар.

Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор - 12 нафар, зид - нест, бетараф-нест.

Раиси ҷаласа:

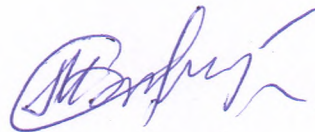
номзади илмҳои таърих, дотсент,
муdiri кафедраи таърихи
халқи тоҷики Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ

Суфиев С.Н.

Ташхисгар:

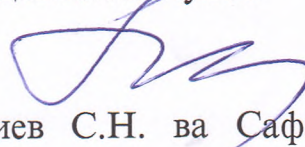
доктори илмҳои таърих,
профессори кафедраи таърихи
халқи тоҷики Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ

Абдуллоев М.Х.

Котиби ҷаласа:

номзади илмҳои таърих, дотсенти кафедраи
таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Сафаров Х.Х.

Имзоҳои М.Х. Абдуллоев, Суфиев С.Н. ва Сафаров Х.Х.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсуси Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ

Давлатов М.А.

Суроғаи расмӣ:

735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Кӯлоб, кӯчаи С. Сафаров, 16
Тел.: (+83322) 2-35-06
Почтаи электронӣ: inafo@kgu.tj.

« 29 » 08 2025